

Scrisoarea Veronicăi Micle către Mihai Eminescu

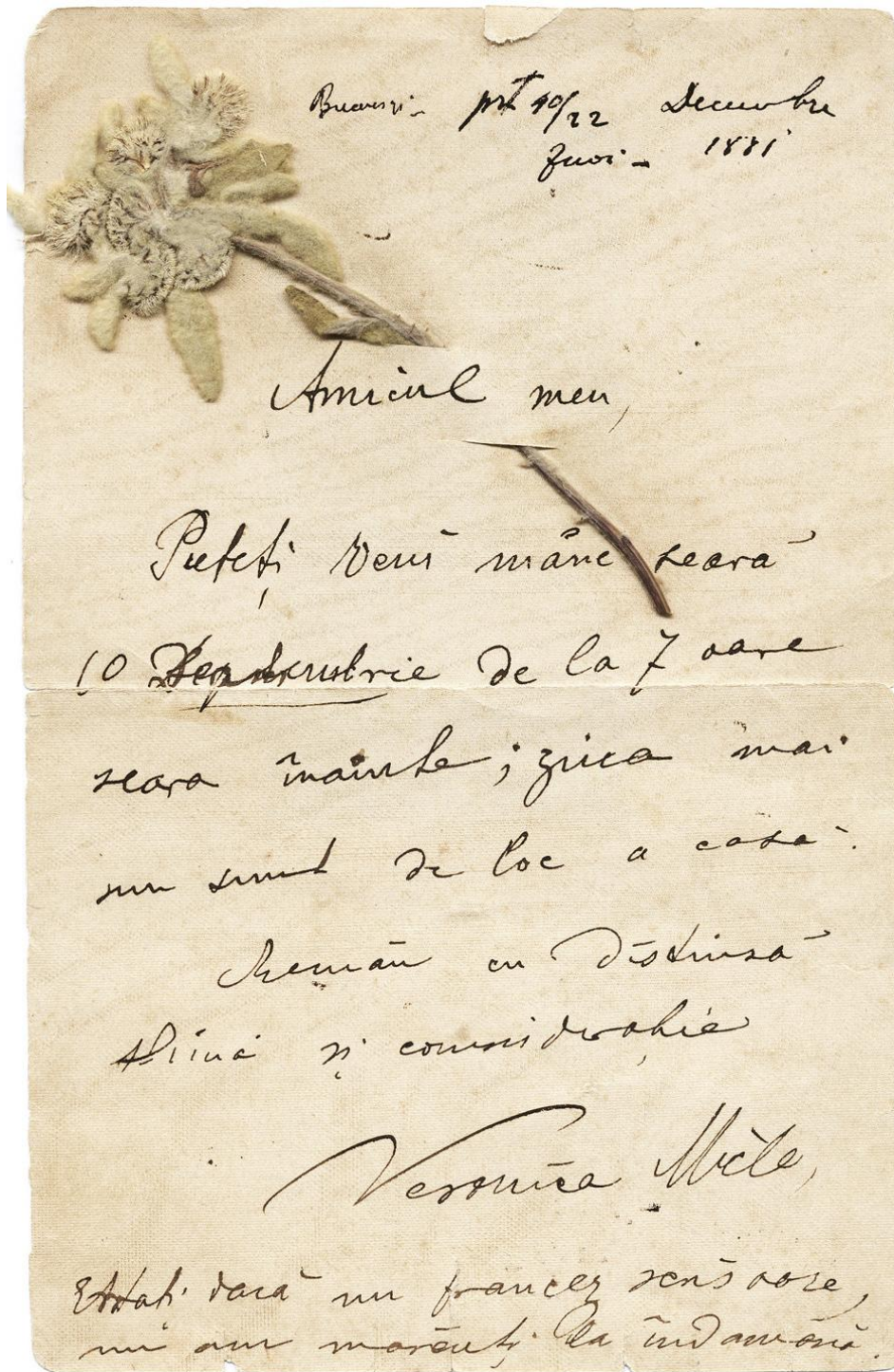
(10/22 decembrie 1881, scrisoarea cu floare-de-colț)

Scrisoarea din 10/22 decembrie 1881, al cărei original se află în Fondul Documentar Ipotești, are ca semn distinctiv floarea-de-colț. Dacă e adevărat că, în tradiția românească, tinerii urcau pe părțile stâncoase ale munților pentru a culege flori-de-colț (numite și floarea-reginei sau floarea-doamnei) și a le oferi, ca semn de dragoste, puritate și curățenie, floarea din scrisoarea Veronicăi Micle, coroborată cu textul și corespondența cu poetul devine și un semn al împăcării. Scrisoarea din 22 decembrie e semnul revenirii la relația anterioară supărărilor și certurilor epistolare, motivate sau induse de neînțelegeri în jurul unor nume, prin care s-au construit istorii romanțioase, nu obligatoriu adevărate, dar cu priză la public. Veronica Micle îl invita pe Eminescu s-o viziteze. Eminescu a răspuns acestei invitații – Veronica Micle notase pe scrisoarea lui Eminescu din ianuarie 1882: „După ce ne-am împăcat în București la 23 Decembrie 1881” (*Dulcea mea Doamnă / Eminul meu iubit. Corespondență inedită Mihai Eminescu – Veronica Micle*. Ediție îngrijită de Christina Zarifopol-Illias, București, 2000, p. 172).

Tonul scrisorilor de după 22 decembrie e altul. Pe 23 decembrie Veronica Micle îi scria lui Eminescu: „Eminescu al meu, singurul și unicul obiect al dragostei mele, singurul și unicul motiv al durerii și fericirii mele, iată că pot în sfârșit să-ți scriu o dată cu pornire duiosă și iubire” (*Mihai Eminescu. Opere*, vol. XVI, București, 1989, p. 631). Iar în scrisoarea din 25 decembrie îi mărturisea: „Lucrul însă care mă doare pe mine e tonul tău reținut și cu totul diplomatic din scrisoarea ta” (*Mihai Eminescu Opere*, p. 632).

„Nu trebuie să te superi, ba să plângi, pentru că eu sunt supărat. N-are a face una cu alta. Dacă-ți scriu cam ursuz nu trebuie să crezi că supărarea mea se îndreaptă în contra ta, căci știu bine că în contra ta nu am nimic. Față cu tine caut să-mi port vina mea proprie”, explica Eminescu pe 28 decembrie (*Mihai Eminescu Opere*, p. 189).

Ala Sainenco,
Memorialul Ipotești

„București, pst 10/22 decembre 1881

Amicul meu,

Puteți veni mâne seară 10 decembrie de la 7 oare seara înainte; ziua mai nu sunt de loc acasă.

Remân cu distinsă stimă și considerație

Veronica Micle

Ertăți dacă nu francez scrisoare, nu am mărunți la îndemână.”

Text transcris de Mihaela Anițului,
Memorialul Ipotești

Transcrierea reproduce ortografia documentului original.